

940

Nr 4/234/50.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 3 lipca 1950 r. Warszawa

Na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych — za pełne poświęcenia i pełnienie obowiązków służbowych — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

1. Błoński Marian.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

2. Krysiak Jan.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

941

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1950 r.

o zmianie Instrukcji Nr 4 w sprawie uposażenia przewodniczących, zastępców przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 24 ust. 1 i art. 41 ust. 2 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych władzach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 136) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala:

1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 4 w sprawie uposażenia przewodniczących, zastępców przewodniczących i sekretarzy prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 656) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 pkt. A otrzymuje brzmienie:

„Stanowisko w Prezydium Wo-	Grupa	Stawka
jewódzkiej Rady Narodowej (m. uposaż.	uposaz.	dotatku
st. Warszawy, m. Łodzi).	funkcyjn.	

1. przewodniczący	I	1
2. zastępca przewodniczącego	II—I	1
3. sekretarz	II—I	2

2) Po § 2 dodaje się nowy § 2a, w brzmieniu:

„§ 2a. Przewodniczącym, zastępcom przewodniczących oraz sekretarzom prezydiów wojewódzkich rad narodowych przyznaje się dodatek do uposażenia miesięcznego, ustalonego w § 1, według następujących zasad:

a) w m. st. Warszawie, m. Łodzi oraz w województwach: bydgoskim, gdańskim, katowickim, krakowskim, poznańskim, szczecińskim, warszawskim, wrocławskim:

przewodniczący	25.000 zł
zastępca przewodniczącego	15.000 „
sekretarz	10.000 „

b) w pozostałych województwach:

przewodniczący	15.000 zł
zastępca przewodniczącego	10.000 „
sekretarz	8.000 „

3) Po § 2a dodaje się nowy § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Przewodniczącym, zastępcom przewodniczących oraz sekretarzom prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych przyznaje się dodatek do uposażenia miesięcznego, ustalonego w § 1, wg następujących zasad:

	Przewod-	Zastęp-	Sekre-
	niczący	ca	tarz
a) miasta: Kraków, Poznań, Wrocław, Katowice, Szczecin, Gdańsk, Bydgoszcz i Gdynia	12.000 zł	8.000 zł	5.000
b) pozostałe miasta, liczące ponad 100.000 mieszkańców	10.000 „	8.000 „	5.000
c) powiaty, miasta stanowiące powiaty miejskie (poza wymienionymi w pkt. a) i b) oraz dzielnice, w których powołano rady dzielnicowe	8.000 „	5.000 „	4.000
d) miasta, liczące ponad 15.000 mieszkańców	5.000 „	4.000 „	4.000

4) Po § 2b dodaje się nowy § 2c w brzmieniu:

„§ 2c. Stałe dodatki, przysługujące przewodniczącym, zastępcom przewodniczących, oraz sekretarzom pre-

zydiów rad narodowych są wolne od podatku od wynagrodzeń”.

5) Po § 2c dodaje się nowy § 2d w brzmieniu:

„§ 2d. Przewodniczący, zastępcy przewodniczących oraz sekretarze prezydiów rad narodowych nie mogą pobierać oprócz uposażenia, ustalonego niniejszą uchwałą, żadnych innych dodatków do uposażenia, jak również żadnych należności z tytułu udziału w posiedzeniach i komisjach”.

6) W § 3 wyrazy: „otrzymują odprawę w wysokości trzymiesięcznego uposażenia wraz z wszystkimi dodatkami” zastępuje się wyrazami: „otrzymują ostatnio pobrane uposażenie wraz z wszystkimi dodatkami przez trzy miesiące, jednak wypłata uposażenia ustaje z dniem zatrudnienia uprawnionego na innym stanowisku w prezydiach rad narodowych, w urzędzie albo w przedsiębiorstwie lub instytucji państwowej lub uspołecznionej”.

2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim i ma zastosowanie do wszystkich zaszerogowań i wypłat, dokonywanych na podstawie Instrukcji Nr 4 z dnia 17 kwietnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

942

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lipca 1950 r.

w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 256) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Do uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej obowiązani są właściciele budynków, objętych powszechną elektryfikacją.

W przypadku, gdy budynek, objęty powszechną elektryfikacją, użytkowany jest przez inną osobę, prezydium gminnej rady narodowej może obciążyć tę osobę obowiązkiem uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej.

§ 2. 1. Wysokość opłaty elektryfikacyjnej ustala się w zależności od przychodu szacunkowego z gospodarstwa rolnego w 1950 r. według tabeli, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

2. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby nie będącej właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego i nie objętej innymi postanowieniami niniejszej uchwały, wysokość opłaty elektryfikacyjnej uzależniona jest od ustalenia przez prezydium gminnej rady narodowej, która pozycja w załączonej tabeli ma zastosowanie.

3. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby, która jest właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego, a ponadto ona lub jedna z osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym jest podatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego, prezydium gminnej rady narodowej ustali opłatę elektryfikacyjną w grupie odpowiednio wyższej, niż wynikałoby z przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (pkt 1).

4. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby, której źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę i ani ona, ani żadna z osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym nie jest płatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego, opłatę elektryfikacyjną ustala się według najniższej grupy załączonej tabeli.

§ 3. Obliczenia opłaty dokonuje prezydium gminnej rady narodowej w porozumieniu ze zjednoczeniem energetycznym. Prezydium gminnej rady narodowej obowiązane jest dostarczyć zjednoczeniu energetycznemu wszelkich potrzebnych informacji dotyczących płatników, objętych powszechną elektryfikacją.

§ 4. Opłata elektryfikacyjna uiszczana jest zgodnie z nakazami, wydanymi przez prezydium gminnej rady narodowej.

Płatność opłaty elektryfikacyjnej rozkłada się na okres trzech lat z półrocznymi terminami płatności do końca kwietnia i do końca października każdego roku z tym, że płatność pierwszej raty przypada w pierwszym z powyższych terminów od chwili rozpoczęcia robót elektryfikacyj-